

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 260 Lei; pe un jumătate
de an 130 Lei; pe un sfert 80 Lei;
pe o lună 25 Lei.
Abonamentele se plătesc nu-
mai înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un șir Corp V, adică de lărgimea a
doi milimetri, Lei 12 Lărgimea de
1 centimetru Lei 60.

Pentru ce a lipsit Stalin?

Dela 14 la 23 Ianuarie au avut
întâlnire la Casablanca, în partea
de miazănoapte a Africii, președin-
tele Roosevelt al Statelor Unite
Americane cu primul ministru Church-
ill al Angliei. Au discutat despre război
și zice-se, ar fi ajuns să se înțeleagă
deplin asupra a tot ce e de făcut
pentru nimicirea Germaniei, Italiei și
Japoniei.

Din comunicatul ce s'a dat cu acest
prilej se vede că, Stalin a fost invitat
în mod special la această întâlnire
dintre președintele Roosevelt și pri-
mul ministru Churchill. În acest caz
convoorbirile ar fi avut loc într-o altă
localitate, care ar fi fost mult mai
caldă decât Oradea. Stalin însă nu a fost
în situația de a putea păși în mo-
mentul de față Rusia Sovietică fiindcă
el conduce personal, în calitate de
comandant suprem, marea s'a ofen-
sivă.

Churchill și Roosevelt — spune apo-
mal departe comunicatul — au fost
de aceeași părere asupra grozavilor
greutăți ale acestui război, amândoi
fiind de părerea că în primul rând
trebuie să o ajutoreze pe Rusia so-
vietică.

Vorba e însă că la această confe-
rența de 10 zile n'a luat parte, nici
Stalin, nici vreun reprezentant al lui.

Și acum se pune întrebarea, că
oare pentru ce?

Namă două pot fi cauzele.

1. Intre Engiezi și Americani deo-
parte și Ruși de alta parte nu este
înțelegere deplină. Că asupra căror
lucru nu se pot înțelege, nu putem
să-l dar banuim.

2. Stalin nu vrea să ia în soco-
tina planurile și hotărârile anglo-
americane, oricari ar fi acelea, nici
să se supună lor, ci merge de capul
său, îndeplinindu-și planurile proprii.

Asupra cărui lucru nu se pot în-
țelege angloamericani și Stalin?

Asupra stăpânirii Europei.

Angoamericani nu vreau ca Eu-
ropa să fie stăpânită nici de Ger-
mani, nici de Ruși ci de el. Stalin
însă vrea să o stăpânească el însuși,
dăpă cum de ar fi de atâtea ori
a și amenințat. De aceea nu și-a

O minunată sărbătoare a fraților din Ardealul cedat

Sâmbătă în 19 Decembrie 1942
s'au sărbătorit la Oradea 150 de
ani dela înființarea Seminarului
Teologic din acel oraș.

În după-amiaza acelei zile s'a
făcut sfințirea apei de către Prea-
sfințitul Dr. Ioan Suciu episcop
auxiliar, după care Preasfinția
Sa a și cuvântat. Au luat parte
la această slujbă toți elevii ro-
mâni uniți din Oradea.

Seara Preasfințitul Dr. Iuliu
Hossu, episcop de Cluj Gherla
și administrator apostolic de O-
radea, a primit salutul tuturor
Românilor din Ardealul cedat.
Acolo a fost consulul României
la Oradea, dl M. Marina, dl pro-
fesor Emil Hațiegan, arhimand-
ritul ortodox Dinu, care este
vicarul general al episcopiei or-
todoxe a Orăzii, conzilierii epar-
hiali ortodocși Popoviciu și Evi-
țianu, toți canonicii, protopopii
și o mulțime de preoți de-ai
noștri.

Ceeace a plăcut tuturor atât
de mult, a fost înțelegerea mi-
nunată dintre cele două biserici,
precum și simțământul național
care este mai tare decât oricând.
Că înțelegerea între cele două

trimis reprezentant la Casablanca,
ci și-a spus în sine sa: hotărâți voi
e voiși, eu încă fac ce vreau eu.
Ori mi dați, ori nu mi dați ajutor
eu vreau să stăpânesc mai întâi
Europa și pe urma toată lumea.

Așa s'ar și întâmpla cu siguranță,
nu e vorba, dacă nu ar fi armata
germană, care abia așteaptă să v-o
primăvara, ca să le orele Rușilor
din nou și, credem, pentru totdeauna,
dăpăcum a spus dl Goering, ce putere
de neînviș este M re-e Reich.

bisericii este atât de bună, e vred-
nicia bisericii unite, care, ori
decâte ori a atârnat aceasta
dela ea, a trăit cu biserica
soră cât se poate de bine și
de frățeste. Iar că sentimentul
național este atât de puternic,
se datorește purtării Ungurilor
cu Românii de dincolo de ho-
tarele blestemate.

A doua zi s'a slujit sfânta li-
turgie de către Preasfințitul Dr.
Iuliu Hossu înconjurat de 12 ca-
nonici și protopopi și de 2 dia-
coni. A cântat minunat corul Aca-
demiei Teologice. A vorbit
Preasfințitul, arătând marile vred-
nicii ale aceluși Seminar, care a
crescut 12 mii de preoți și de
învățători. S'a cântat la sfârșit
Doxologia cea mare și s'a slu-
jit un parastas.

A urmat o masă comună la
Seminar, la care nu s'au ținut
toasturi. La sfârșit Preasfințitul
a mulțumit Domnului pentru
toate binefacerile cerești și pămân-
tești, rugându-l pe bunul
Dumnezeu, să păstreze nepră-
dată cea mai mare comoară a
noastră, sufletul nostru româ-
nesc.

Seara a urmat un festival ar-
tistic. Intre punctele minunate de
concert a fost și vorbirea Păr-
canonic Dr. Ioan Georgescu, care
a arătat între altele că biserica
unită nici odată n'a fost șovin-
nistă nici răutăcioasă. Dovada
cea mai bună e că atunci, când
biserica ortodoxă era asuprită, în
Ungaria veche, ea a deschis larg,
chiar dela început, porțile șco-
lilor sale și ortodocșilor, fără de
a-i supăra în credința lor. Aceasta

a făcut-o și Seminarul din Ora-
dea, chiar dela început.

Lumea, care a umplut până
la ultimul scaun sala, s'a înde-
părtat dela această serbare mi-
nunată cu lacrimi de bucurie în
ochi, pentru că a văzut dragostea
și buna înțelegere dintre frați.

40 de ani dela moartea Papei Leon XIII

De patruzeci de ori pe ape
line nufirii s'au stins cu anii,
decând în liniștea de mănăstire
a Palatului Pontifical a trecut
„acolo unde nu este durere, nici
scârbă, nici întristare, ci viață
fără de sfârșit“ marele Pontifice
Roman — Papa Leon XIII, unul
din cei mai mari conducători ai
veacului al XIX-a.

S'a născut la 2 Martie 1810
în orașelul Carpinetto, dintr-o
familie săracă, cu 8 copii. A în-
vățat la Viterbo și la Roma unde
a luat doctoratul în sfânta teologie
în 1832. Se impune prin marea
sa putere de muncă. Urmează
și academia diplomatică a no-
bililor. În 1837 e numit prelat
domestic al Papei Grigore XVI
și în anul următor e hirotonit
preot.

A fost ani îndelungați repre-
zentant al Sfântului Scaun în
mai multe state (delegat apos-
tolic în Perugia, nunțiu apos-
tolic în Belgia). În aceste locuri de
grea răspundere Ioachim Pecci,
că acesta era numele lui în ci-
vilie, a realizat lucruri mărețe,
ajungând în ambele țări să gru-
peze în jurul Bisericii toți cato-
licii. Drept răsplată e numit epis-
cop, iar în 1853 Papa Pius IX
il consacră de Cardinal. În 1877
e numit camerlengo, adică ad-
ministrador al averilor papale și
vicar general papal. A convocat
conclavul (adecă adunarea car-

dinalilor pentru alegerea Papei) din 1877 și Dumnezeu a voit ca tocmai el să fie Papă, urmaș al Sfântului Petru, vârhovnicul apostolilor. Noul ales se temea de greua răspundere, dar un episcop francez i-a răspuns — „despre asta nu Eminența Ta ești chemat a judeca! Dumnezeu vă cunoaște îndeajuns, lăsați să fie voia Lui“.

Ca Pontifice a luptat cu energie extraordinară pentru Biserica lui Hristos. A organizat misiuni pentru toată lumea, enunțând principiul că fiecare ținut trebuie să-și aibă misionarul său. A dispus ca în toate țările — și chiar în cele misionare — să se crească cler indigen adecă preoți din sânul lor.

Veacul al XIX-a a fost frământat de probleme sociale. Papa Leon al XIII a formulat o teorie sociologică pe care au admirat-o toți sociologii. Cine nu cunoaște celebra enciclică — *Rerum Novarum*? A contribuit în mare măsură la renașterea filosofiei tomiste în toată lumea. Cât era de iubit de contemporani, ne-o spune poezia unui preot din Ardeal, publicată în ziarul „Unirea“ din Blaj.

*La tronul Tău cel sfânt aleargă
In repezi valuri călătore
Popoarele din largul lumii
Și în vestmânt de sărbătoare
Se'mbracă Roma, omenimea
Grăbește ca să Ți-se 'ncline
Plecămu-ne și noi genunchii:
Să păstorești cu bine
Căci tu ești Petru, ești isvorul*

*Lumini și-a credinții sfinte,
Cuvântul Tău e adevărul,
Înalt și Prea Sfințit Părintel
Și rugăciunea Ta-l curată
Și'n cerul așla ascultare,
Ne-îndrepti spre calea mântuirii
Tu ești Preotul mare!
Cristos te-a pus să fi cărmăclul
Bisericii mântuitoare,
Domnia Ta e făr' de margint
Din răsărit la Apus de soarel
Și lumea 'ntreagă Te ascultă,
Cuvântul Tău cel sfânt e lege
Și regii lumii Ți se'nchină:
Tu între regi ești rege!*

Deși conducerea Bisericii cerea să fie mereu ocupat chiar, ca Papă scria și poezii filosofico-teologice. Ultima sa poezie e — Meditațiunea de noapte a unui suflet ce suspină.

*„Fatala oră, Leo, bate, sosit e timpul
[să te duci,
Și pentru meritele tale eterna viață
[s'o primești.
Și care-i soartea ce te așteaptă? Ce-
[rul fericirea-ți dă.
Ce din prisos preabunul Tată ca dar
[o dăruiește Țe.
In mintea ta îngrijorată să cumpă-
[nești că'n timpuri grele
S'a dat să porți nespusa sarcină a
[sfintel chel.
Căci cine 'ntre popor lucește în mă-
[rire deosebită
Iși la nefericitul, încă pedeapsa amară
[i durerii
Și până ce mă sbat cu gândul, un
[du ce chip mi s'arată
Și-un lung și mal dulce glas vorbește
[înlimb îndurerate:
„Ce frică te-a cuprins acuma? Min-
[tea ta de ce-ți perindă
Rând pe rând lcoane triste, din viața
[ta trecută?
Christos gata, cu îndurare și de cert
[cu umilință*

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Puterea religiunii

Un muncitor dela fabrică din Calais-Franța, îmbetat de cap de comuniști, și-a pierdut credința. Mândru, că este băgat în seamă de conducătorii săi, atâta i-a vorbit soției sale împotriva lui Dumnezeu, până s'a învoit și ea ca să o scrie bărbatul ei între cei fără de nici o credință. Tovarășii dela fabrică i-au făcut o mare serbare pentru aceasta, știindu-o pe soția lui catolică foarte habotnică. Iată însă că într'o seară, sosind înaintea casei sale, află o mare mulțime de oameni adunată în fața casei sale. Intrând bănuitor în casă, află pe soție-sa și pe cei trei copii ai săi morți pe podele. Îngrozit citește scrisoarea lăsată de soție-sa poliției: „Atâta vreme, cât am avut o religie, am suportat cu îndelungă răbdare toate greutățile și suferințele vieții. De când însă am devenit aconfesională, prin străduințele co-

tinue ale ticălosului meu sunt cu totul nenorociți. Decât să devină și copiii mei nenorociți, mai bine să mor toți patru“.

Pe vremea revoluției franceze în anul 1794, au fost osândiți la moarte și 16 călugărițe franceze, în frunte cu superioara Terezia de sf. Augustin, pentru că au îndrăznit să se roage pre sfintei inimi a lui Isus. După au fost ținute săptămâni de rândul în temniță, pe lângă hrană de pâine și apă, au fost aduse la Paris, iară în ziua de 17 Iulie fură gilotinate, tăinduli-se capul. În tot timpul cât a ținut această îngrozitoare pedeapsă, ele au cântat doxologia mare și diferite cântări religioase, între care și psalmul: „Lăudați pe Domnul toate neamurile“. Cântările n'au încetat decât atunci când i-s'a tăiat capul și celei din urmă. În ziua de 17 Mai 1906 Papa Pius X le-a declarat sfinte pe toate 16.

Iată deosebirea între moartea celor ce au o religie și o țină, între ceice nu mai au nici un sprijin în viață, lipsindu-le Dumnezeu.

Cel mai bun exemplu însă pentru a se vedea, ce este un suflet fără de religie, îl aflăm la soția noastră mai mare, Franța.

Această țară, care până la anul 1784 a fost cea mai religioasă

*Greșelele o crede tare, vor și neso-
[cite toate“.*

(Bine înțeles a scris în latinește).

S'a stins din viață la vârsta de 93 de ani. La a patruzecoa aniversare a morții, întreaga lume îl pomenește cu admirație pentru frumoasele sale înfăptuiri.

Iosif E. Naghiu

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

Dor de casă

Foaie verde, măr crestă,
Din Turda când am plecat
Ziua bună mi-am luat
Și i-am zis: la revedere
Pentru nu știu câtă vreme,
Căci ne ducem la război,
Să luptăm ca bravi eroi.
Pentru legea noastră sfântă,
Pentru țara mea iubită,
Pentru satul meu frumos,
Că-l iubesc ca pe Cristos.
Căci în el îmi e averea,
Copilașul și muierea.
Plânge inima în mine
C'am rămas pe mâni streine.
Dar domnul se va'ndura
Ca să'nvingem Rusia.
Să mă'ntorc cu drag în țară
La scumpa mea soțioară,
La Ardealul mult iubit
Și de Dumnezeu sfințit.

Sergent Neagu Augustin

Ionită, acasă

În casa funarului unul intră, altul iese. Se grăbesc cei cari n'au intrat și ies locet, gânditori, cu capetele 'a pământ ceice își aduc aminte, că mai au și altceva de isprăvit pe-acasă.

În casa funarului, de când se știe de cei cari trăesc, a fost totdeauna loc de strânsură, de adunare în șezători, în povești, în tracere de vreme.

Dar acum nu-i timpul pentru nici una: nu-i pentru șezători, că-i noaptea numai de leac și ziua un veac, de-abia așteaptă omul să și plece capul pe pernă, decum să-i mai vină poșta de șezătoare. Și apoi șezătoare i stă bine cu vatra luminată de flacăra focului, cu nopți lungi și albe.

De povești încă nu i prea arde omului, când cei mulți și tari sunt în oaste, iar cei rămași acasă nu-și mai văd capul de lucru.

Atunci? Ce alta poate fi cauza, de aleargă lumea dela amândouă

capete ale satului la casa Funarului?

Ce? N'ați auzit? Doar și cel mai mic copil din sat știe să spună, că a venit de pe front, Ionită, băiatul cel mai mare al funarului și cum din toată casa e plecat cineva la oaste, fiecare ar vrea să știe, ce și cum merge războiul, ca cum Ionită ar trebui să știe de tot natul care a plecat din sat.

Mai fugă lumea la casa funarului și din altă pricină. Pe Ionită l-au făcut mort chiar dela începutul focăerării între ai noștri și dușmanii fără cruce și Dumnezeu. Bietul, copil neumbat în lume, prios în vârtejul luptelor, în învălmășagul poruncilor și potopul primejdiilor, nu și-a mai găsit răgazul nici să scrie câteva rânduri acasă. Ce era să se creadă despre el? — Că-i mort sau căzut în mâinile păgânilor. Și cu ce se puteau mângâia părinții?

Cu plânsul și rugăciunile, cari nu curmau ziua și noaptea din casa funarului.

Părinții se uscau pe picioare,

trăind între nădejde și deșadă, dejde, frățiorii își plângeau fratele mai mare, pe care unora nu și-l puteau închipui mort, altele îl vedeau mort în fel și fel de chipuri posibile și imposibile.

Și-acum Ionită 'n carne și oase întreg, sănătos, viața a sosit într'o seară acasă, trimis într'o delegație, de undeva din spatele frontului, în orașul de care se ține satul lui. Și a dat pentru două zile și pe-acasă.

Când a prins șvonul, că Ionită la funarului a venit acasă, pentru muți a fost ca și când s'ar fi spus c'a înviat din morți. De aceea s'au pornit oamenii să-l vadă, să-l audă, să-l întrebe, să-l iscodească gură 'n gură, ochi în ochi, ca să nu mai fie răstăcit în vorbă, cum a mai fost.

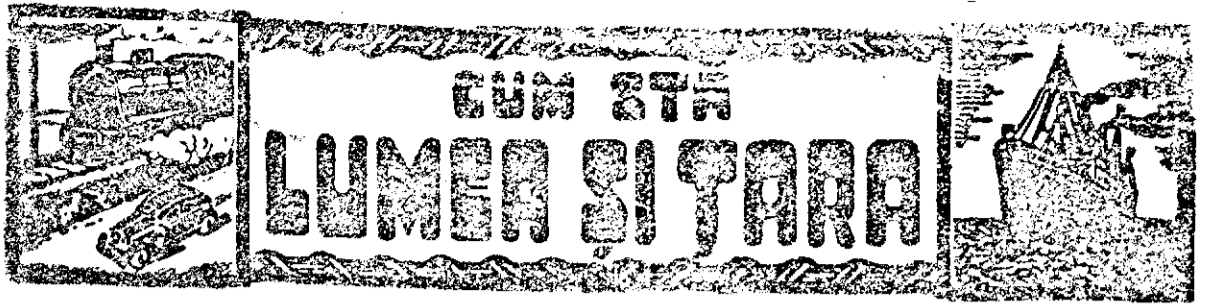
De aceea în casa funarului casa bucuroasă de oaspeți și alți dată, unul intră, altul iese. Într-o lume grăbită, să-l vadă și audă cu'n minut mai de grabă decât i-ar duce picioarele, și iese în gândurată, cu capul în pământ, abia ducându-și pe picioare pe

din întreaga Europa, în acel an izbucnind revoluția franceză, s'a despărțit de Dumnezeu. Oficial însă despărțirea aceasta nu s'a făcut decât la anul 1904/5. De atunci s'a scos religia din școală, crucea a fost delăturată de pe pereții școlilor, averile bisericesti au fost răpite, mănăstirile desființate și lipsite de averi, preoților li s'au oprit salariile. De aceea din 36.000 parohii numai 12.000 mai aveau preoți, și astfel poporul a devenit tot mai fără Dumnezeu. Căsătoriile se încheiau numai pentru plăcere, copiii lipseau ori apoi soții se înțelegeau să n'aibă decât cel mult unu.

Dumnezeu însă nu bate cu băta. A venit războiul, în 1939. Franța n'a putut sta împotriva armatei germane și, în câteva săptămâni, s'a prăbușit. Franța puternică Franța de mai înainte, a ajuns să fie cuprinsă în întregime de către armata germană și să nu mai fie pomenită între popoarele independente ale Europei.

Se spune că acum văd și cei mai nerelegioși dintre Francezi că această nenorocire n'a putut veni asupra Franței decât numai pe urma ticăloșiei atâtor filii ai ei. Da, Dumnezeu a bătut-o pe Franța pentru multele păcate, pentru multele batjocuri față de Dumnezeu.

În Iunie și August 1940 au făcut mii de Francezi pelerinaj la Lourdes. Cei mai mulți au mers pe jos, ca să arete Preacuratei

Inaugurarea sediului Asociațiunii Româno-Germane

Vineri la 29 Ianuarie s'a făcut la București inaugurarea (deschiderea) sediului (ocul unde se află) Asociațiunii Româno-Germane. Cu acest prilej Domnul profesor Mihai Antonescu, primul ministru țării, a ținut o frumoasă cuvântare, în care a arătat ce a făcut pentru Germania și pentru lumea întreagă Führerul Adolf Hitler. I-a răspuns dl ministru al Germaniei Manfred von Killinger

pocăință. Într'un ziar citisem atunci, că un preot-predicator a avut curajul să arete peregrinilor această bătaie a lui Dumnezeu și că miile de pelerini au plâns cu hohote. Cea mai scumpă fiică a bisericii catolice, Franța, și-a primit pedeapsa cea mai cumplită și cea mai dureroasă pentru bolșevismul care se arăta tot mai puternic, între muncitorii mai ales.

Să punem la inimă această pildă grozavă și să nu uităm că Dumnezeu pedepsește nu numai pe singuratici ci și popoarele pentru păcatele lor.

Părintele Iuliu

Ziariștii străini la Ministerul Propagandei

Zilele trecute d-nii consilierii ministeriali Dr. Aurel Cosma și Mircea Grigorescu au primit la Ministerul Propagandei, ziariștii străini cari se află în București și cari scriu în ziarele din străinătate despre noi. Cu acest prilej dl consilier ministerial Dr. Aurel Cosma a ținut o cuvântare frumoasă, în care le-a mulțumit pentru frumoasele știri pe cari le-au scris despre România, rugându-i, să se convingă tot mai mult despre cinstea poporului românesc.

Zece ani, de când a preluat puterea Führerul

La 30 Ianuarie s'au împlinit zece ani, de când partidul național-socialist din Germania, al cărui președinte este Führerul Adolf Hitler, a preluat puterea dela înșuși Mareșalul Hindenburg. De astă dată n'a putut vorbi înșuși Führerul, fiind la cartierul general, de unde conduce înșuși marele război de apărare împotriva bolșevismului, a dat în schimb o proclamație către poporul german.

A vorbit în schimb Mareșalul marelui Reich (imperiu) German dl Goering, care a arătat marile greutateți ale războiului și hotă-

rirea neclintită a tuturor Germanilor, de a-i învinge pe bolșevici.

Tot cu acel prilej a vorbit și ministrul Reichului German Dr. Goebbels, arătând voința poporului german de a birui și apoi citit proclamația Führerului.

Apărarea dela Stalingrad

Pe frontul din Răsărit bolșevicii atacă cu mare înverșunare. În deosebi sunt puternice atacurile deslănțuite de bolșevici în ținutul Voronej și mai ales la Stalingrad.

Trupele germane, române și croate, cari luptă la Stalingrad, trebuie să facă față unui deșman de 10 ori mai mare. Cu toate acestea ele se împotrivesc vitejește tuturor atacurilor bolșevice.

Au fost apoi lupte mari între Don și Manci, unde trupele germane au respins pe bolșevici.

Intrevederea dela Casablanca

În numărul trecut al gazetei, scriam că în curând va avea loc o întrevedere între dl Churchill și Roosevelt. Această întrevedere a și avut loc, dar nu în America, așa cum se credea la început, ci în Africa de Miazănoapte, la Casablanca. Anume, dl Roosevelt a fost acela care de data aceasta s'a gândit, să-și mai plimbe amorteala oaselor peste apa lătină a mărilor și să stea

vara și greul celor auzite din gura lui Ioniță.

— „Și, zi pe Nicolae al nostru nu l-ai întâlnit? Na știi, dacă-i viu sau nu l mai vedem până-i lumee...” întrebă o bătrână, tremurându-i plânsul în barbă.

— „Nu l am văzut, nu l am întâlnit”, li răspuse Ioniță. Cum n'am întâlnit pe nime din satul nostru, de când am intrat în foc și pân' ce am fost aduși înapoia frontului în rezervă. Aci am întâlnit pe Danciu, țigăru', cel care ne cânta cu cetera la hore și naști și ne am bucurat smâldoi, ca și cum am fi fost frați buni. De-atunci suntem tot împreună și cu el îmi împart tot ce hrană am, bani, țigări, timp... El n'are cu ce mă împrumuta, da' mi cântă stăra câte o dragă doină de pe la noi, de mi stămpără dorul de casă, uneori chiar setea și foamea.

Săracu' Danciu, când am plecat, am trecut pe la el și fără să-mi dau seama, că cei de-acasă ai lui n'au după ce lua apa, l am întrebat din fogă: ce trimiți și ce să-ți aduc de-acasă, Danciu? Mi a strigat, sărmanul, aproape plângând: nu-mi aduce

n'nică, Ioniță... Da, să grăbești și să vii înapoi, că ță-ă tine mor neclăpăcat. Na știi, dacă l mai găsești, la întorcere, dar mi ar părea rău să ne mai despărțim unul de altul. Când îl văd pe Danciu, par'că văd tot satul și când î-mi cântă câte o doină, îmi văd toată jonia petrecută acasă.

Dar întrebările nu se mai sfârșesc. Care cum intră își ia dreptul să-l îmbulzească cu ale lui.

Ioniță pare însă dus pe altă lume. Întrebările acestea nu-i plac. Oamenii prea ar vrea să știe multe, de acolo, pe unde mai des vorbesc armele, decât oamenii. Mai bucuros ar întreba el, de ce mai e pe-acasă, ce s'a mai întâmplat mai de seamă, în lipsa lui? Cum mai e fată cutare? Cine s'a însurat? Care fată s'a măritat? Cum a dat grâul? Cum porumbul? Va fi cules bua de vii în toamnă?

Înzădar, cu o gură nu te poți prinde cu zece cu o sută. Ioniță trebuie să stămpere setea de-a ști, de-afla a celor cari i-au călcat pragul.

— „Și-i tare rău, pe-acolo?”
— „Li rău până te'nveți. Apoi merge.”

— „Nu vă e frică de moarte?”
— „De moarte, nu... Mai frică ne e de-a cădea prizonieri, că bolșevicii ne slătesc de vii.”

— „Dar decorația, pentru ce ai căpătat-o?”

— „Na știi.”
— „Se poate să nu știi? Li fi făcut o vitejie...”

— „N'am făcut nimic mai mult decât alții. Doar că ne a pus pe patru inși cu o mitralieră, să apărăm o potecă, pe care Rușii aveau de gând să se strecoate nevăzuți spre ai noștri. Era porunca, s'o ținem sub focul nostru până ne-or veni ajutoare. Dacă am vedea, că dușmanii ne copleșesc, să ne retragem, dar să stăpăm mitraliera. Ne-am pus la pândă. N'a trecut mult și te arată o companie, înșurată doi câte doi. Deshidem focul. Ei se resfiră iute în trăgători și ne răspund, trăgând vartos. Noi tragem, ei nu se lasă. Ei ne bănciau locul, noi însă li vedeam l am luat la ochi, ei încercau toate

tufele. Din multele gloanțe ale lor, unele mureau în jurul nostru. Ba, cum s'a văzet dimineața, au nimerit bine și în noi. Am ținut focul până către miezul nopții.

Când m'a scuturat cineva sdravăna de braț și mi a strigat: destul, ajunge.

— Cine ești? Am strigat ca eșit din minți și am pus mâna să scot baioneta, cu gândul să i-o împlânt în piept necunoscutului, de curcava n'o face el mai de grabă ca mine.

— Eu sunt Sublocotenentul Viteazul...

— Să trăiți domn' sublocotenent! E o companie întreagă, să nu ne birue m'am trântit cu burta la pământ, începând să trag din nou.

— Ajunge, Ioniță! — Imi strigă sublocotenentul în urechi. I ași biruit voi pe ei. Au fugit înapoi mâncând pământul, câți au mai scăpat. Dar unde-ți sunt camarazii? Ați fost patru.

— S'or odihni, săracii... Au murit din greu, băcții... Acum îmi era rândul meu să trag... Și într'adevăr cei trei camarazi ai

de vorbă cu primministrul și generalii englezi.

La Casablanca d-nii Churchill și Roosevelt au primit pe generalii englezi și americani, cari comandă războiul din Africa. Se spune că la această slăvire cei doi conducători l-au invitat și pe tovarășul Stalin, care însă din cauza luptelor n'a putut lua parte.

Războiul din Africa

Pe frontul african, în Tripolitania, troyele italiene și germane s'au retras în fața atacurilor deslănțuite de trupele engleze.

Trupele germane și italiene cari luptă în Tunisia se retrag pentru a ocupa noi poziții, de unde să poată face față atacurilor engleze și să aibă controlul în Marea Mediterană.

Alte vești de pe câmpul de luptă

În săptămâna aceasta avioanele engleze au bombardat partea de miazănoapte a Germaniei și Franța. În atacul deslănțuit asupra Franței au fost omorâți 13 oameni, iar 11 au fost răniți.

Tot în aceste zile a fost bombardat de către Englezi și orașul Copenhaga, capitala Danemarcei.

Spre miazănoapte, Englezii au încercat să debarce trupe pe coasta Norvegiei.

Aceste trupe aveau însărcinarea, să provoace nemulțumiri și desordini în această țară.

Apărarea germană a silit vaapoarele cari aduceau aceste trupe, ca să se retragă.

mei se odihneau, alături de mine, odihna de veci. Muriseră toți trei, fără să scoată cuvânt de durere, de despărțire din gură. Când am fost încredințat, că nu mai e pic de viață în ei, am început a plânge. Și-am plâns, am plâns, ca după trei frați buni, deși ne cunoșcurăm abia de-o săptămână. A plâns și domnul sublocotenent, cu mine împreună, zicând printre sughituri: dar miți în pace, și i, în pământ străn, dragi croi ne cunoșcuți și nesmulai meu!

Apoi mi-a ordonat, să iau pușca în spate și orbecând prin întinerec, am căutat alt loc de pândă, unde, cu slji camarazi, ne-am făcut datoria pe mai de parte.

Și spunea domn sublocotenent, că în noaptea dintrăi când am rămas singur, din patru câț am fost, ne-am fi purtat bine, că noi patru am ținut în loc o companie întreagă, ba am pus o pe fugă, gândind, că sun em tot atât de mulți, câți ei. Bag seama de sia m'or decorat.

În casa fenealui, în două zile, că a fost lovită acasă, unul a intrat, altul a eșit. Intrau grăbiți și eșiau împleticindu se pe picioare. Fiecare își vedea pe cel dus din casă, alături de camarazii l-l loviți, morți la datorie, fără se poată scoate un cuvânt de durere.

Patronii școalelor din Blaj

Din vremi foarte îndepărtate așezămintele de cultură își aleg patronii cerești, a căror ocrotire o cer prin rugăciuni. Școalele vechi ale „Romei celei Mici” și-au ales ca patroni cerești pe ai lumii mari dascăli și ierarhi — Sfinții Ioan Gură de Aur, Vasile cel Mare și Grigore Dialogul. Acești sfinți se prăznuesc, după minunata rânduială bisericească, în 30 Ianuarie. Elevii dela vechile școli ale Blajului își serbează an de an Sfinții Patroni, cerându-le cerească ocrotire.

Toți elevii au asistat la Sf. Liturghie, în vechea și măreața catedrală A pontificat I. P. S. Sa Dr Valeriu Traian Frențiu, având la dreapta pe Ilustritatea Sa Dr Victor Macaveiu, și fiind înconjurat de trei canonici și de toți preoții-profesori dela Liceul Sf Vasile cel Mare. Predica ocazională a rostit-o Păr. canonic Dumitru Neda, iscusitul redactor al revistelor „Unirea” și „Cultura Creștină” din Blaj. Dela sf. catedrală întreaga asistență s'a îndreptat spre sala festivă a Institutului Recunoștinței. Programul serbării a fost variat și bogat. S'a început cu Imnul Regal executat de cor și orchestră. Elevul Caius N. Suciu, reședintele societății „Timoteiu Cipariu” dela liceul Sf. Vasile din Blaj a rostit o cuvântare înaripată, despre trecutul cărturăresc al Blajului. Anul acesta se împlinește un veac decând Episcopul Ioan Lemeni a introdus limba română, în locul celei latine. Cu acest prilej a evocat viața și opera Episcopului Ioan Lemeni. Mulți acuză pe nedrept acest ierarh al Blajului, care de fapt a fost o figură luminoasă a vremilor apuse. Elevul Caius N. Suciu a prezentat activitatea rodnică a Episcopului Lemeni, fapt care ar

merita să fie urmărit și mai de aproape, de scrutătorii trecutului.

Elevul Vasile Vălcu a declamat Fragmeni epic de Coșbuc. Elevul Titu Oltean a recitat omilia despre cele zece fecioare a celui dintre Sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de Aur, în latinește; iar elevul C. Costea a recitat-o în limba greacă. A urmat un concert pentru pian și orchestră, în la major (solist fiind elevul Ioan Popp). S'a declamat apoi: Rugăciunea copilului, când se trezește de A. Lamartine în franțuzește (de elevul Virgil Pop), Mănușa de Schiller, în nemțește (de elevul Ioan Cârnațiu) și La ușa iadului de Dante în italienește (de elevul 'uliu Truța). Este o veche tradiție blăjană ca la acest praznic să se declame poezii în toate limbile pe cari le învață elevii.

Cel mai important punct muzical din program a fost Erculeanul, cântec bătrânesc cules din popor de Vasile Alexandri, pus pe note de marele compozitor ardelean Iacob Mureșianu, fiu spiritual al Blajului și executat de corul și orchestra condusă atât de minunat de dl profesor Dr. Sigismund Toduța. Minunata serbare s'a încheiat cu imnul „Deșteaptă-te române” de Andreiu Mureșan. Țin să adaug că la punctele muzicale au contribuit și Școala Normală de fete din Blaj și orchestra Școlii tehnice a Aeronauticii din Mediaș. Serbarea a fost onorată și de prezența I. P. S. Sale.

An de an se prăznuesc cu tot mai multă însuflețire patronii cerești prin cari se revarsă atâtea daruri „căci toată darea cea bună și tot darul desăvârșit, de sus este coborînd, dela Tine, Părintele Luminilor”.

Sora Lilliana

Păr. Damian între leproșii dela Molokai

Urmare din Nr. 5

Visitarea bolnavilor. Mai întâi bolnavii cu răni mari, cărorora le schimba pansamentele și le spăla rănila. Aproape foți erau în colibe, făcute în pripă din ierburi și ramuri, pe unde ploaia intra cu ușurință. Duhizarea murdăriei lor, amestecată cu mirosul rănilor, era de-a dreptul desgustătoare, trebuind de multeori să alerge afară, pentru a răsufla aer curat.

Cum să le aducă apă? Apă aveau foarte puțină și de beut, fără să mai vorbim de spălat. Păr. Damian găsi un izvor bogat ce a mai departe de sat și se gândi, cum să aducă apa pe țevi. Dar de unde țevi, adică robinete? Ceru dela cărmuirea care adunase aci pe acești bolnavi. Cerute, numai decât au sos t cu vaporul, ca după câteva

zile cu ajutorul leproșilor să le și așeze. Leproșii, în fața belșugului de apă ce-o aveau prin robinete de beut și de spălat, se minonau ca de-o minune. Mare le-a fost recunoștința.

Cum să îndepărteze murdăria colibelor? Când Păr. Damian se frământa cu gândul, cum să îndepărteze murdăria colibelor leproșilor, dă Dumnezeu un vânt puternic urmat apoi de o ploaie zdăvănită, care a fost o alevărată binecuvântare cerească. Toate cocioabele au fost trântite de vânt la pământ, iar ploaia care vărsa ca și cu găleata, spălase complect locurile murdare din colibe. E adevărat că nenorociții erau fără adăpost și uzi până la piele. Dar, ca de obicei după câte-o astfel de ploaie, a venit și soa-

rele dogoritor și i-a svântat. Pe cei mai nenorociți i-a dus Părintele sub crengile copacilor mari. Apoi numai decât scriseră o jalbă episcopului și alta guvernatorului pentru ajutor grabnic de scândur, din cari să construiască fiilor lui sufletești case noi. Tot ce a cerut, a primit. Și iată, că noile case răsar ca din cutie, curate, luminoase, pe temelii trainice, aliniat și văruite. După casă, fiecare era îndatorat să aibă grădina sa pentru flori și legume. Părintele model de hărnicie, le da cu prisosință pilde, și cu fapta și cu vorba, cu vreme și fără vreme. Când credincioșii îl întrebară: „Părinte, pentruce îți construiești casa lângă progadiie?” El le răspunde: „Pentruca să fiu mai aproape de ea și să am spor la săpatul gropilor, căci în fiecare zi m de înmormântat”.

Părintele Damian îndepărtează frica de moarte dintre leproși. După mai mult timp de stat între leproși, Părintele tot nu se umplu de lepră. Deși leproșii aveau câte o tusa adâncă, urmată de vărsături cu sânge negru și de multe ori aceste vărsături din greșală cădeau și pe preot. Semn că m'a ferit Dumnezeu și Prea Sf. Fecioră Maria, zicea el. Alături de apa adusă prin robinete și locuințele curate făcute în mare parte de el, cea mai mare strădanie a Păr. Damian est aceea că a reușit să îndepărteze frica de moarte din mințile credincioșilor săi. Astfel, mulți priveau moa tea cu seninătate și uneori chiar cu bucurie. Toate acestea prin darul lui Dumnezeu cerut de el cu toată căldura sufletului său prin Sf. Liturghie, prin Sf. Spovedanie, prin Sf. Cuminecătură și prin Sf. Maslu.

(Va urma)

Pr. Oct. Fulicea-Hârșeni

Ne-a mai murit un abonat vechiu. Zilele trecute am primit o scrisoare cu următorul conținut: „Onorată Administrație, Am trimis abonamentul pe anul trecut și murind soțul meu, Vă rog a nu mi mai trimite gazeta. Reșița 16 Ianuarie 1943. Cu stimă văd. Văd Rosalin”. Răposatul Văd Rosalin din Reșița a fost unul dintre cei mai vechi cititori ai gazetei noastre. Nici odată nu a fost proscut. Așadar a fost un om care și a cunoscut datoria și și-a împlinit-o. Să zicem pentru sufletul lui câte un: Tatăl nostru!

De prin sate

Din Pui-Hunedoara

La Pui, în județul Hunedoara, s'a ridicat de către mama îndurerată Maria și de către frații Rusalia, Palădia, Vasile și Petru o cruce în amintirea fratelui lor Eroul Viorel, căzut pe câmpul de luptă în vârstă de 21 ani, la 31 August 1942. Slujba înmormântării au făcut-o Păr. Nic. Stolca din Pui și Păr. Ioan Mihu din Galați, împreună cu cantorul Iulian Dobrel. La această slujbă au luat parte și dl. judecător.

Din Tiur

Credincioșii noștri din com. Tiur, delăngă Blaj, păstorii de Păr. Silviu Raica, sunt deja de mult organizați în Agru și au muncit cu drag până acuma. Așa între altele au vărut biserica, i-au făcut strane și mai nou s'au hotărât să curețe vechiul și prețiosul iconostas. — Duminică 17 Ianuarie s'au reorganizat după noule norme date de I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu la începutul acestui an. Ședința de reconstituire s'a ținut sub președinția Păr. Dr. Simion I. Crișan prof. în Blaj care le-a vorbit agrisților despre necesitatea de a ne organiza și de a munci, pentru ca biserica noastră unită să rămână mereu în sânul neamului la culmea pe care au ridicat-o înalțai și pentru a duce și altora balsamul credinței noastre creștinești.

Președintele Agrului este dl. director Frățilă. În ședință s'a încasat taxa de membru, s'a hotărât abonarea ziarelor „Unirea” și „Unirea Poporului”, organizarea de sărbări religioase și conferințe.

În dimineața zilei de 24 Ianuarie 1943, Duminică s'a prezentat la Tiur, pictorul Bucătaru refugiat Bucovinean cu o „Cruce” de o rară frumusețe, având înălțimea de 3 metri. Pe cruce e icoana răstignirii, iar în celea 4 brațe cei 4 evangheliști. Credincioșii tiureni când au văzut-o, după terminarea sfinteii liturghii, și în urma predicii părintelui local, au și cumpărat-o cu Lei: 13.000, arătându-și prin această credință și alipirea față de Dumnezeu și față de preotul lor.

Un credincios

Sfințirea capelei unite, din Agnita

În ziua de 17 Ianuarie Păr. canonic Victor Pop dela Blaj a sfințit capela unită din Agnita județul Târnava Mare, ca delegat al Mitropoliei din Blaj.

În Agnita, pe vremea episcopului Ioanțiu Mica Klein, se aflau 170 suflete greco catolice.

De acuma vor avea unde se aduna, duminică și în sărbători, și credincioșii noștri din Agnita, cu atât mai ales că Păr. Filip Crișan din Bărgăș le va sluji sf. liturghie tot a doua duminică ori sărbătoare, căci Păr. canonic Gheorghe Dănilă din Blaj le-a dăruit un rând de odăjdii, dl. Dr. Augustin Popa profesor de teologie din Blaj o evanghelie, iară celelalte lucruri și le vor face ei, rând pe rând.

Cei doi credincioși cărturari de seamă ai noștri din Agnita, dl. notar public Dr. Benjamin Suciu și dl. avocat Dr. Vasile Marcu, cari au lucrat din răspuțeri pentru deschiderea acestei capele, și ceilalți credincioși ai noștri nu vor trebui să alerge prin satele vecine la sf. liturghie de aici înainte, ci o vor putea asculta în localitate.

Cum trăește
Papa dela Roma

Dăm, după revista Realitatea Ilustrată dela București (Nr. 832 din 1943), viața de toate zilele a Sfântului Părinte Papa Pius XII:

Papa se scoală la orele 6 și 30. La orele 7 slujește sf. liturghie în capelă și se roagă până la ora 7,30

Urmează micul dejun, după care și face plimbarea regulată de fiecare zi, însoțit de un secretar al său și de un camerist.

În timpul plimbării Papa obișnuiește să studieze anumite dosare, să răsfoiască vr'o carte, să și noteze vreun gând. El își scrie toate vorbirile și apoi le învață de rost.

După plimbare Papa lucrează în camera sa de lucru până la ora 10.30, când încep audiențele. Aceste audiențe durează până la ora 13 sau chiar până la ora 13.30. Papa vorbește foarte bine nu numai franțuzește, ci și nemțește și spaniolește.

După o masă scurtă și după o plimbare de o jumătate de oră, audiențele reîncep la orele 15 până seara târziu. Înainte de cină Papa se retrage în capela sa, unde și zice rugăciunile.

La orele 20 cinează, după care primește pe cei mai de aproape ai săi, cu cari discută foarte familiar.

La orele 22 Papa se retrage în camera sa de dormit, unde citește ore întregi și meditează.

Cine-ar putea cunoaște taina meditațiilor celui care veghiază noapte după noapte în Cetatea Vaticanului?

Alte știri din Ardealul cedat

Concertul de colinde dela Rehin

În istorică biserica a lui Petru Maior din Rehin, a doua zi de Crăciun seara, la orele 5 după amiază, dl. director al băncii „Mureșana” din Rehin și curatorul primar al bisericii, dl. Gheorghe Maior a aranjat un minunat concert de colinde cu coral dșoarelor din Rehin.

La mijlocul programului Păr. Augustin Bilela din Solovástru a ținut o frumoasă conferință despre locurile sfinte, iar la sfârșitul programului Păr. protopop Arton M. Popa a mulțumit dui primcerator și coriștelor pentru munca depusă.

La acest concert au luat parte tot Rehinul și jurul, în frunte cu protopopul ortodox Ioan Maloș.

Răspândiți

„Unirea Poporului”

Fecior de domn mare
devenit hoț pe trenuri

Zilele trecute i-s'a furat din acceleratul Arad-București d-lui inginer Eugeniu Bădescu două geamantane pline de bani și de alte valori pe cari le ducea, din încredințarea Băncii Naționale din București în străinătate.

Furtul a fost săvârșit între Brașov și Sighișoara. Reclamând inginerul, poliția a pus mâna pe hoț în stația Racoș. După mai multe negări, hoțul a mărturisit că se numește Manciu Corneliu Cezar, este de 24 ani, născut în comuna Dărmănești jud. Bacău.

Tatăl său a fost inspector în direcția generală C. F. R., iar mamă-sa institutoare (învățătoare la oraș) în București. A făcut liceul „Sf. Gheorghe” la București, dar n'a prea învățat, ci s'a însoțit cu alți conșcolari cari aveau bani mulți și au început a chefuli.

După moartea tatălui său s'a îndrăgostit de o teatralistă dela „Cărăbuș” și cu aceea și-a păpat toată averea moștenită. Iar după ce i-s'au isprăvit banii, a început să fure, ca să și poată susține viața cu care trăia în nelegiuire.

La încorporare nu s'a prezentat, că aceasta l-ar fi împiedecat în traiul său de plăcere atât de păcătos.

A mai fost osândit pentru furturi, dar odată a fost agrățiat.

Acuma va deveni locuitor pe mai mulți ani a te miri cărei închisori, unde va avea vreme să și ispășească plăcerile.

Iată unde duce viața destrăbălată și plăcerile nepotolite!

Zece porunci
pentru ca să trăești mult

Un ziar japonez recomandă următoarele zece porunci acelor cari vreau să trăiască mult:

1. Petrece cât mai mult în aer liber.
2. Mănâncă numai odată pe zi carne.
3. Ia în fiecare zi o baie fierbinte.
4. Poartă lenjerie (rufărie) groasă de lână.
5. Dormi cel puțin 6 ore și niciodată mai mult de 7 și jumătate, cu geamul deschis și'n cameră fără lumină.
6. Inchină odihnei una din cele 7 zile ale săptămânei.
7. Evită (inconjură) tot ce-ți provoacă energie și munca prea încordată a creierului.
8. Văduii și văduvele să se recăsătească.
9. Moncește cu măsură.
10. Nu vorbi prea mult.

Ceice vreau să trăiască mult n'au decât să le încerce.

O sărbătorire

Duminică, în 31 Ianuarie a fost comemorat la București marele poet Gheorghe Coșbuc, fiul preotului Sebastian Coșbuc din comuna grănicerească Coșbuc (Hordou) de lângă Năsăud, Coșbuc ne spune atât de frumos: Sunt suflet din sufletul neamului meu Și-i cânt bucuria și amarul.

Cu acest prilej marele scriitor Livia Rebreanu, originar tot din părțile Năsăudului (unde tatăl său era învățător confesional), a ținut o conferință. Scriitorii N. I. Herescu, I. Pilat, N. Crainic și I. Teodoreanu au citit părți alese din opera lui Coșbuc. Mai mulți artiști și mai multe artiste dela Teatrul Național au recitat și au cântat cântece scrise de Coșbuc. Din venitul acestei serbări se va ridica la București un monument în amintirea lui Coșbuc.

...Voi spuneți că-i mort? Dar oare

[poate

Să moară omul care dă vieți, care-i

[trimis?

Nu-i mult! În mii de pepturi, în

[piepturile toate

Trăește el deapururi: nici moartea

nu mi-l scoate. Din pept unde

[mi-e scris!

Dușmanii
din Statul Papal

Statul Papal este cel mai mic stat al lumii. El nu cuprinde decât un teritoriu de 44 hectare, ceea ce face 78 jugăre de pământ, și nu are decât 800 locuitori.

Pe teritoriul acestui stat, numit Cetatea Vaticană, se află catedrala sfântului Petru cu piața dinaintea ei; palatul papal cu muzeele, biblioteca, tipografia, stațiunea de radio, gara și poșta papală; și grădina vaticană.

În fostul palat al Tribunalelor Sfântul Părinte a poruncit, să se aranjeze un hotel elegant, unde locuiesc acuma mai mulți miniștri și reprezentanți ai diferitelor state încurcate în războiu.

Anume, când a declarat Italia războiu diferitelor state, miniștri acestora ce erau să facă? Știindu-l pe Sfântul Părinte dușman al oricărui războiu și cu totul neutral, adecă neținând partea niciunui dintre state, l-au rugat să-i primească în Statul Papal până la sfârșitul războiului. Papa l-a primit. Și acuma acești miniștri ai diferitelor state încurcate în războiu se plimbă prin grădinile Vaticanului, se întâlnesc, se salută, dar nu prea stau de vorbă, fiind țările lor îndușmănite până la moarte.

Sunt acolo și miniștri de ai statelor desființate în cursul războiului, cari așteaptă clipita în care statele lor vor lua din nou ființă.

Toți aceștia trăiesc în Cetatea Vaticanului și se bucură de ocrotirea Sfântului Părinte.

Știrile săptămânii

Canonic nou. Episcopia Lugojului a înălțat la rangul de canonic pe fostul protopop Valer Paveloniu dela Orăștie. Gratulăm din inimă.

Bucurie spirituală. În 2 Februarie avem la Băj o mare bucurie spirituală. În biserică nouă de lângă Institutul Recunoștinței o tinsă depune voturile călugărești. Frumos lucru este, să ai tăria de a trăi după chipul Ingeresc în trup fiind încă. Vom reveni.

De-ale noastre. Anul acesta „Unirea Poporului” va implini 25 de ani de rodnică propovăduire în lumea satelor. Cei 25 de ani sunt martori ai trudei noastre de fiecare zi, de a da în mâna cititorilor lucruri cât mai bune. A răspândi o foaie bună, înseamnă a face o faptă bună. Recomandă, iubite cititorule și iubita cititoare — „Unirea Poporului” la cât mai mulți, ca în aceste vremi grele să poată fi de folos cât mai multora. Citiți foile cari vă doresc binele și cari vă dau îndrumări creștinești.

A murit profesorul universitar Dr. Vasile Meruțiu. Zilele trecute a murit la Timișoara în vârstă de 61 ani profesorul universitar de geografie Dr. Vasile Meruțiu, fost decan al Facultății de Științe din Cluj, fost deputat și senator. Răposatul a fost ginerele marelui luptător național Dr. Vasile Lucaciu din Șişești.

Citat pe Națiune. Familia Grigore Stoica Cornea din Filipești Târg-Jihova a sprijinit cu 6 leciiori lupta Neamului contra bolșevismului. Patru dintre aceștia au căzut cu arma în mână: sergentul Cornea Ionel, sergentul Cornea Vasile, caporalul Cornea Aurel, fruntașul Cornea Valeriu. Ceilalți doi sunt și ei la datorie. Pentru acest înalt exemplu de îndeplinirea datoriei, familia Grigore Stoica Cornea se citează pe națiune de către Domnul Mareșal Antonescu.

Dintr'un Leu doi. Soții de căsătorie Gh. și Oiga Marin din București au înșelat dela soții Ioana și Gheorghe Iu Stan din Capitală 2 milioane și 150 mii Lei, cu făgăduința de a le face,

la o fabrică a lor, dintr'un Leu doi. Dar după ce au văzut că nu mai puiază leii, și-au luat inima'n dinți și au făcut arătare la poliție împotriva celor doi înșelători. Poliția i-a arestat și i-a predat Parchetului, care-i ține arestați. Aici s'a întâlnit lăcomia cu prostia!

Glasuri italiene. Zi de zi gazetele italiene laudă vitejiile soldaților noștri. Lăudând sol dații, ne laudă țara și ne laudă pe noi pe toți.

Din Germania. În 30 Ianuarie s'a împlinit 20 de ani, de când Adolf Hitler, conducătorul Germaniei a întemeiat partidul național-socialist. Cu acest prilej Mareșalul Hermann Goering a ținut o conferință la Radio-Berlin. Conferința a fost transmisă și de postul nostru de radio.

Betia. Mare pacoste e pentru oameni betia. Aproape nu e zi lăsată de Bunul Dumnezeu, în care să nu cicești prin foi nenorociri întâmplare din cauza beției. Adam Mandula din comuna Juncolul de jos (județul Hunedoar) s'a îmbătat tortă și a piecat în alt sat. Pe drum a căzut și neputându-se scula a înghețat, fiind ger mare.

Ajutor la gazetă am primit dela următorii abonați: Dr. Oodoriu Cismașiu notar public Târnăveni Lei 1000, Dr. Victor G. Maior fost prefect Grebeniș Lei 750, Păr. Ioan Miha Galați Hunedoara Lei 400 Bunul Dumnezeu să le răsplătească inimii.

A mai murit un profesor universitar ardelean. În ziua de 20 Ianuarie s'a stins la Sibiu profesorul universitar Dr. M. hai Zo log, fiu de țaran din Coroi-Sân martin jud. Târnava Mică. Răposatul a fost profesor la Facultatea de Medicină și a avut lucrări frumoase.

Osândiți la moarte. Anton Petre din comuna Cristian județul Sibiu și Pop Ioan din comuna Talmacio județul Sibiu au fost judecați și osândiți la moarte de către Tribunalul Militar din Sibiu, pentru că au trecut palantul unui cetățean din Sibiu și i-au furat, noaptea, mai multe lucruri. Ceice fură acuma de când este camuflaj (împiedecarea razelor de lumină de a se vedea de către dușmani) sunt osândiți la moarte.

Oprirea cerșitoriei pe trenuri. Direcția C. F. R. a oprit toate aspru cerșitoria și vânzarea de diferite obiecte pe trenuri. Ne bucurăm de această oprire, fiindcă era o adevărată rușine a această cerșitorie și vânzare.

Poșta gazetel

Martin Gh. Vasile 5416. Am primit în 28 XII 1942 Lei 520 care sumă am introdus-o în felul următor: Lei 119 pe 1942 deoarece a fost restanță, Lei 101 s'a trecut pe 1943. Pentru că să fie achitat anul 1943, trebuie să mai trimiteți 119 Lei. Suma de Lei 260 am trecut-o la anul al 2-lea de ziar după cum ați cerut.

Pr. Ioan Munteanu Sebeș (Făgăraș). Am primit 3220 Lei pentru abonamente.

Inv. Corpădean Ioan, Mociu. Am primit 1040 lei, pentru abonament. Suma am repartizat-o în felul următor: pe 1941 175, pe 1942 200 și pe 1943 260 lei, iar restul de 405 i-am trecut ca suprasolvire pe 1943.

Oficiul Parohial Velț. Am primit 1105 pentru abonamente.

Of. paroh. Jiu Coroești. Am primit banii și scrisoarea. Calendarele nu le putem trimite la aceia cari se stesază în 24 II 1943, dănuși dacă au achitat abon. Înainte în anul trecut, au și primit calend. Abonamentele noi s'au început cu 1 II 1943.

Ioan Duncea 6:07. Am primit c. p. și am cercetat cazul, dar de aici se trimite gazeta regulat. O fi sustras-o cineva dela poștă. Vă rugăm să cercetați și D-voastră la poșta din loc. Calendar gratis vă trimitem peste o săptămână, tot atunci vă trimitem și nr. cari nu i-ați primit.

Frt. Popovici Gh. 53 Art. Bat. Cădă, poșta militară 33. Nrii din anul trecut nu-i mai avem. Gazeta am sistat-o fiindcă cineva a returnat-o. Banii trimiși din Slatina nu i-am primit.

Covorăni Dtru 3478. Banii i-am primit. Calendar vă trimitem în săpt. viitoare.

Alimpu Tiberian. Am primit în 30 Nov. 1942 Lei 600 și s'au repartizat pe următorii ani: pe 1940 Lei 150, pe 1941 Lei 175, pe 1942 numai Lei 140 deoarece a fost sistată din August și pe 1943 Lei 135, în total Lei 600. Ca să fie achitat și anul 1943, ar trebui să mai trimiteți Lei 125.

Alecs Sigarteu 10278. V'am trimis nr. cerui. Abonamentul la an II găsiți scris în fruntea gazetei.

Pr. Gh. Bone. Banii trimiși în luna Nov. nu i-am primit așa că pe 1942 nu aveți trecut decât 400 Lei trimiși în 7 Iulie 1942. În 1940 ați avut abonate 14 nr. cu 100 Lei anual și nu vedem introdus nici un leu pe acel an

ROMÂNIA
Tribunalul Târnava Mică

Nr. Dm. 1444-1942.

Publicațiune

Tribunalul Târnava Mică aduce la cunoștință generală că în urma cererii, făcute în baza art. 1, pct. 1, legea morții prezumate din 3 Martie 1941 de către Tartler Ecaterina loc. în Cond. pentru declararea de mort a lui Tartler Ioan fost locuitor în comuna Cund, a pornit procedura în ziua de azi și a numit curator pentru cel dispărut pe d-l Dr. Nicolae Otean, avocat din Dumbrăveni.

Tribunalul invită pe cel dispărut precum și pe toți cari știu că cel dispărut mai este în viață, să încunoștințeze Tribunalul sau curatorul despre aceasta, comunicând totodată și datele din care se poate constata că cel dispărut mai este în viață, pentru că în caz contrar Tribunalul, după expirarea a trei luni de la însurarea acestei publicațiunii, în Monitorul Oficial, va declara judecătorește pe mort dispărut.

Dumbrăveni, la 8 Oct. 1942.

Președinte, ss. M. Popesecu.

Grefier, ss Gh Bumba.

Pentru conformitate: —
Împlegat, ss. Indescifrabil.

13 1-1

Când scrieți ori trimiteți banii, arătați-ne totdeauna și reapărat și Nr. din stânga rășii, cu care vă merge gazeta. Altfel nu putem rezolvi scrisorile D. Voastre.

Cum se comandă calendarele

Poșta fiind grozav de scumpă și astfel păgubind Preacinștii Preoți cari comandă prin poștă mai multe calendare, am hotărât că le dăm următoarele rabate, pentru a nu avea pagubă la împărțirea calendarelor:

La 10 calendare dăm 1 în cinste

20	"	"	3	"	"
30	"	"	5	"	"
40	"	"	6	"	"
50	"	"	7	"	"
60	"	"	9	"	"
70	"	"	10	"	"
80	"	"	12	"	"
90	"	"	13	"	"
100	"	"	15	"	"

Din calendarele primite în cinste se pot plăti spesele poștale cari sunt anul acesta foarte mari, iar calendarele se pot vinde cu câte 50 Lei exemplarul.

Ceice le ridică dela Redacție, și astfel nu au spese poștale, primesc tot la câte 10 calendare unul în cinste.

Ceice comandă un singur calendar trebuie să ne trimită 50 lei plus 10 = 60 lei spese poștale. Ceice comandă 5 calendare ne vor trimite 250 + 30 lei; ceice comandă 8 calendare ne vor trimite 400 + 40 = 440 lei.

„Indreptarele bisericesti” au apărut și se vor trimite, pentru toți preoții și cantorii din Arhidieceză, prin Preacinstii Protopopi, cari sunt rugați, să le trimită apoi celor în drept

Cooperativa „Izvorul”, din Valea Lungă, jud. Tr. Mică, angajează imediat un GESTAMPAR pentru conducerea prăvălii, tot comerțant, neconcentrabil perfect conșcator în coloniile, textile și fierărie, cu acte în rând și garanție. Bineretribuit Ofertele se vor înainta pe adresa: Cooperat va „Izvorul” Valea Lungă, jud. Târnava-Mică. 7-(3-3)

cumpărăm

Samantă de cânepă și Samantă de in!

Ofertele se vor adresa

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negruțiu, Biał
121 (9-15) Câmpul Libertății

Veți câștiga mult și ușor! Dacă cultivați cânepa de înor!

Cereți condițiuni de contract dela

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negruțiu, Biał
122 (9-15) Câmpul Libertății